

Fyzické tělo, myšlení a duchovno

Není jednoduché rozlišit, zda naše tělo, myšlení a duchovní život potřebují ke své činnosti buňky lidského těla, nebo zda podstatou funkce fyzického těla je psychika člověka, jeho myšlení nebo duchovní podstata jedince.

Na jedné straně jsou lékaři a skupina zastánců alternativních léčebných metod pokládajících za základ funkce lidského těla (živých organizmů) buněčnou strukturu a soubor nervových vláken. Tento soubor vytváří postupně orgány, funkční systémy a celý organismus. U člověka uvedená struktura vyústí v abstraktní myšlení a duchovní svět. Smrtí buněk zaniká celý organismus a život jedince končí, včetně všeho, co vytvořil, jak jednal a co po sobě zanechal.

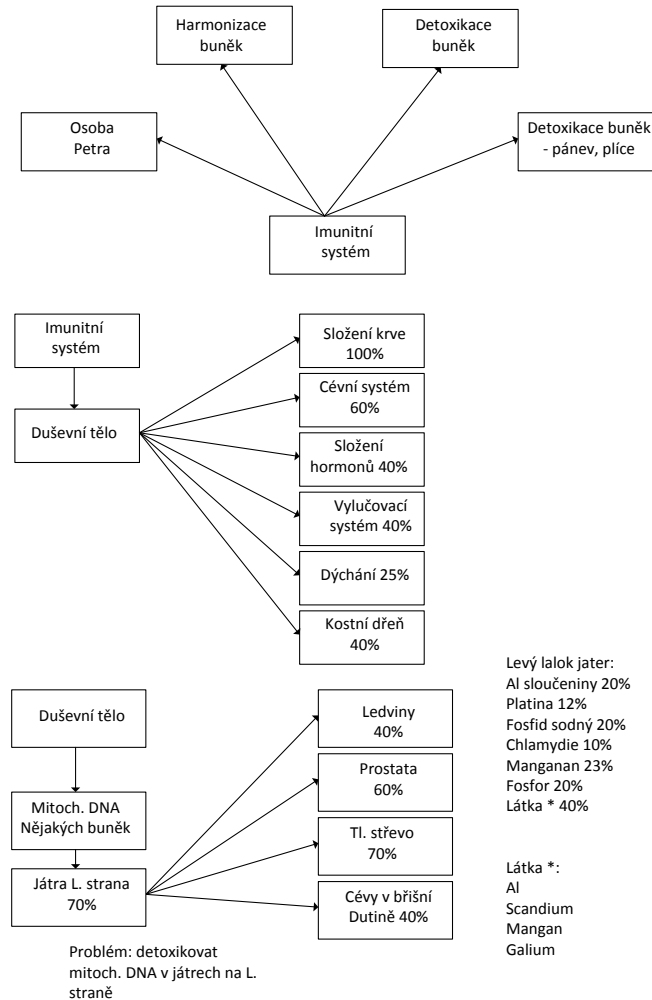
Na druhé straně je mnoho zastánců opačného pohledu. Základem lidské bytosti (živého organismu) je duchovno, se svou energií, myšlenkami případně duší apod. Vše, co se děje, se odvíjí z myšlenkové oblasti a v ní je také vše zaznamenáno. Funkce fyzického těla se odvíjí od duchovní oblasti. Smrtí končí fyzické tělo, ale duše nadále existuje.

Toto je velmi zjednodušený pohled a jistě má mnoho odstínů mezi oběma póly. Rád bych vyjádřil několik poznatků a zkušeností, které podporují spíše první z uvedených oblastí.

Před mnoha lety se konala malá konference týkající se balneoterapie. V souvislosti s tímto tématem přednesl jeden lékař, zabývající se homeopatií, zajímavou přednášku o způsobu jeho léčby a výběru homeopatických léků. Své pacienty rozděloval do několika skupin (bylo jich až 20) podle jejich chování, podle reakcí na podněty z okolí, podle jejich charakterových vlastností apod. Obecně rozděloval pacienty podle psychického stavu. Každé skupině pak předepisoval homeopatické léky obsahující jeden výrazný chemický prvek nebo několik prvků, které spolu sousedí v Mendělejevově tabulce prvků. Výsledkem léčení bylo, že pacienti změnili své chování a normalizovali svůj psychický stav. To vede k závěru, že problémy změny psychického stavu pacientů má na svědomí změna struktury chemických látek v nervových buňkách.

Pro podporu této hypotézy uvedu ještě několik zajímavostí. Pro vnímání člověka a léčitelské schopnosti je významná dostatečně velká energie. Tu někteří citliví lidé vnímají ve vnitřním obraze nebo ve svých myšlenkách. V mém případě jsem dříve měl tuto energii na dobré úrovni, což bylo možné charakterizovat v definované stupnici hladinou 32. Postupem času se tato hladina snížila na hladinu 6. Podle několika vnímavých osob to bylo způsobeno vlivem lidí, se kterými jsem byl ve styku, kterým jsem pomáhal nebo tzv. vazbami na takové lidi. Vesměs na mě působili negativně a snižovali mi energii těla. Jednalo se tedy o myšlenkové pochody okolních lidí a rodiny. Pro obnovení hladiny energie podle těchto vnímavých lidí bylo nutné upravit psychické vztahy s těmito lidmi a odstranit myšlenkové a psychické vazby mezi těmito lidmi a odstranit negativní psychické energie na mém těle. Z tohoto pohledu se jedná o očištění mého duchovního těla. Provedl jsem tedy rozbor stavu mého fyzického a duchovního těla. Nejprve jsem rozlišil, zda je nutné léčit fyzické tělo, duchovní tělo nebo energetické vazby mezi mnou a okolím nebo zda je nutné léčit jiný problém. Výsledkem rozboru bylo léčení fyzického těla a nic nenaznačovalo věnovat se léčení ostatních oblastí. Z toho důvodu jsem rozlišil, jaká část těla má největší vliv na pokles energie. Vyšly z toho následující oblasti. Imunitní systém, vliv nějaké osoby, harmonizace buněk, detoxikace buněk a detoxikace buněk pánve a plic. Výsledkem posuzování, která z těchto oblastí je nejvýznamnější a nejvíce ovlivňuje nebo vytváří negativní energii v oblastech ostatních, byl prioritní imunitní systém. Výsledky diagnostiky jsou uvedeny na obr. 1. Proto bylo vhodné podobným způsobem provést rozbor a zjistit, co způsobuje zhoršení funkce imunitního systému. Na obr. 1 je uveden výsledek. Na zhoršený stav imunitního systému mělo největší vliv jen duševní tělo, což představuje soubor všech regulačních systémů v těle. Tam se jeví problém. Duševní tělo však zhoršuje funkci 6ti oblastí, viz. obr. 1. V uvedeném případě snížení funkce duševního těla způsobovala jen přítomnost toxických látek v mitochondrické

DNA některých buněk v těle. Tyto buňky byly lokalizovány do oblasti jater na levé straně těla. Zhoršená funkce jaterních buněk vedla ke snížení funkce ledvin, prostaty, tlustého střeva a cév v břišní dutině. Problém snížení energie těla tedy vedl na přítomnost toxických látek v jaterních buňkách na levé straně. Podrobnější rozbor látek, které jsou přítomny v jaterních buňkách, ukázal celkem na 7 látek. Jsou to Al sloučeniny, platina, fosfid sodný, chlamydie, mangan, fosfor, a sloučenina Al, skandia, manganu a galia. Po mentální detoxikaci jaterních buněk se zvýšila energie těla na hladinu 65.

Obr. 1 Výsledek diagnózy poklesu energie těla.

Výsledek této diagnostiky ukazuje na skutečnost, že energetický pokles nebyl způsoben v duchovní oblasti ani v oblasti myšlení, ale byl způsoben přítomností toxických látek v buňkách. A tento problém byl některými citlivými osobami interpretován jiným způsobem. Je to jeden z výsledků, který mě vede k úvaze, že myšlenkové pochody jsou dány čistotou buněk organismu. A to platí obecně.

Dalším příkladem je hladina serotoninu v těle. Mnoho lidí při snížené hladině serotoninu pociťuje ve zvýšené míře bolest, stres, depresi a úzkost. Při ještě nižší hladině serotoninu pacient má myšlenky na sebevraždu apod. Serotonin se tvoří v nervových buňkách, především v prodloužené míše, mostu, předním mozku a mezimozku. Tento systém si udržuje za normálních podmínek optimální hladinu serotoninu vlastní syntézou. Je logické, že v případě, že v buňkách budou přítomné toxické látky, bude narušena tvorba serotoninu. V tom případě bude pacient pociťovat výše uvedené příznaky. Ze zkušenosti se jeví výhodné pro obnovení

optimální hladiny serotoninu provést mentálním způsobem detoxikaci nervových buněk nebo v některých případech stačí zlepšit prokrvení nervových buněk. Taková terapie v mnoha případech je dostačující, hladina serotoninu se rychle normalizuje a potíže pacienta vymizí. Lékařská medicína používá pro doplnění serotoninu chemické léky.

I tento příklad podporuje hypotézu, že struktura a přítomnost chemických látek v nervových buňkách je schopna změnit psychické chování člověka. Obráceně to pracuje podobně. Dlouhodobé stresy nebo negativní myšlení má za následek vyplavování nebo i usazování nevhodných chemických látek v buňkách a měnit tak strukturu chemických látek v těle. Je však možné, že přítomnost nevhodných chemických látek v buňkách způsobuje změny psychického chování člověka. Tato změna však prohlubuje usazování nevhodných látek (nebo jen usazování látek postupně pokračuje) a postupně se zhoršuje psychická reakce člověka na vnější podněty. Takový cyklus se neustále prohlubuje a může to postupně vytvořit depresi, strachy, nespavost. Pozitivní myšlení dokáže mírnou detoxikaci buněk. Souvisí to s fyzikálními vlastnostmi buněk, fyzikálními vlastnostmi myšlenek a změnou fyzikálních vlastností neuronů uchovávajících negativní myšlenku.

Zajímavými jsou rezonanční frekvence buněk. Rezonanční frekvence buňky je střední kmitočet vlnění buňky. Buňka se skládá z velkého množství dílčích částí (jádro, mitochondrie, cytoplazma, buněčná membrána). Každá z těchto částí má svoji rezonanční frekvenci a také amplitudu (energii). Rezonanční frekvence buňky je potom součet vlnění jednotlivých částí. Je to frekvence souboru vlnění, která souvisí s dílčími frekvencemi a také s amplitudami jednotlivých vlnění. Bližší podrobnosti lze nalézt v článku „Diagnostika nemocí nervového systému“ v záložce Mentální diagnostika.

Každá buňka jako celek rezonuje na frekvenci $x = 72,45 \pm 3,5$ (e^x). Tato frekvence se mírně liší podle velikosti buňky, podle funkce a vnitřního složení. Pokud ovšem bude buňka obsahovat toxické nebo nevhodné chemické látky, změní se její rezonanční frekvence. Tyto změny jsou malé a nepřesahují velikost $x = \pm 7$. Funkce takové buňky bude změněná, ale nezpůsobí některou z nervových nemocí. V případě přítomnosti toxických látek v buňce případně její DNA nebo mitochondrické DNA, mohou vzniknout některá z nervových onemocnění. Také rakovinné buňky mají výrazně odlišné rezonanční frekvence ($x = 21,57 \pm 4$). Ovšem pozor. Buňky napadené chlamydiemi změní rezonanční kmitočet buněk na $x = 25 \pm 2$. Při detekci je třeba dávat pozor a rozlišit, zda se jedná o rakovinné buňky nebo buňky napadené chlamydiemi. Terapie spočívá ve zjištění, ve které části buňky se toxické částice nachází a v mentálním působení na ně a v jejich odstranění. Působení a odstranění spočívá např. v mentální rezonanční léčbě.

Z těchto pohledů jsem dospěl k hypotéze, že změny chování člověka, jeho netypické reakce na vnější podněty, zvláštní myšlenkové pochody včetně stresů a depresí a nervové nemoci jsou důsledkem přítomnosti toxických látek v nervových buňkách a jejich vnitřních strukturách. Při stanovení diagnózy je třeba rozlišit, zda nervové buňky jsou dostatečně prokrvené a vyživované.

Karel Bartušek
Leden 2017